

Укладач доц.Атаманюк Д.В.

Тема Реальні інвестиції . Управління реальними інвестиціями

План

1.Сутність та структура реальних інвестицій.

2.Характеристика та особливості реалізації реальних інвестицій

3.Наукомісна продукція як об'єкт інноваційних інвестицій.

1.Сутність та структура РІ

Основою інвестиційної діяльності є реальне інвестування.

Реальне інвестування являє собою процес створення активів з метою їх подальшої експлуатації,що забезпечує прирощення капіталу. Вкладенням капіталу у об'єкти реального інвестування можна досягнути значно більш високої віддачі капіталу,ніж щодо вкладення в цінні папери.

Реальні інвестиції – це довготермінові вкладення коштів у реальні активи як матеріальні(виробничі основні та оборотні засоби,будівлі,споруди,обладнання,приріст запасів товарно-матеріальних цінностей)так і нематеріальні(патенти,ліцензії, права користування природними ресурсами, ”ноу-хау”,технічна,науково-практична, технологічна, проектно-кошторисна документація та ін..) .

Характер об'єктів капіталовкладень характеризує РІ,що здійснюються у сфері виробництва, транспорту, комунального господарства тощо.

За складом та характером витрат уРІ можна виділити їхню технологічну структуру,а саме:

- будівельні роботи;
- машини та обладнання;
- монтажні роботи;
- проектні роботи.

PI є найефективнішим інструментом забезпечення високих темпів розвитку і диверсифікації діяльності підприємств та організацій згідно з вибраною ними стратегією.

Вибір конкретних форм PI підприємства визначається його інвестиційною стратегією відповідно до стратегії підприємства в цілому, можливості впровадження нових ресурсів і трудозберігаючих та конкурентоспроможних технологій (зниження операційних витрат та підвищення якості), потенціалом формування інвестиційних ресурсів (грошових та інших активів, які вкладуються в об'єкти реального інвестування).

Для підвищення ефективності управління PI розробляється спеціальна політика такого управління. Політика управління PI – це складова загальної інвестиційної політики підприємства, що забезпечує підготовку, оцінку та реалізацію найбільш ефективних реальних форм інвестування чи інвестиційних проектів.

2. Характеристика та особливості реалізації реального інвестування.

Як ми розглядали у попередніх темах розрізняють валові і чисті інвестиції. Валові відрізняються від чистих інвестицій на величину витрат, які забезпечують просте відтворення. Валові інвестиції ширше поняття як капіталовкладення тому, що до них можуть бути включена вартість витрат на невстановленого обладнання та капітальні ремонти діючих засобів.

PI у “зовнішні умови” (напр.. туристичні компанії можуть вкладати кошти у розвиток діяльності фірм, які їх забезпечують продуктами с/г та ін..), а так і у власну діяльність... Інвестиції у зовнішні умови здійснюються як правило, у вигляді участі на паях у спільних проектах.

Сукупні PI це вкладення:

- Об'єкти виробничого призначення;
- Об'єкти невиробничого призначення;
- Черги будівництва;
- Об'єкти будівництва;
- Розширення діючих підприємств;
- Реконструкція діючих підприємств;
- Технічне переозброєння діючих підприємств.

РІ, які спрямовані на усунення "вузьких місць" досягається застосуванням сучасних технологій. Такі інвестиції не піднімають загальний технічний рівень підприємств, але створюють передумови для підвищення продуктивності праці.

За ознакою взємозв'язків РІ доцільно поділяти на основні, супутні та сумісні. (д)

ОСНОВНІ РІ РОБЛЯТЬ МОЖЛИВІСТЬ ДОСЯГНУТИ МЕТИ, А РЕЗУЛЬТАТ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАБЕЗПЕЧУЄ ПІДПРИЄМСТВУ ОТРИМАННЯ ПРИБУТКУ за рахунок експлуатації основних фондів. Основні інвестиції зазвичай реалізують у межах території підприємства до них входить також будівництво допоміжних, адміністративних будівель, інженерних мереж тощо.

Супутні РІ – призначені для реалізації основних або виконання допоміжної ролі. Виробнича супутна інвестиція може бути необхідною стосовно підприємства партнера. Метою у такому випадку є створення такої ситуації, щоб зовнішня організація внаслідок розширення її виробничих потужностей змогла задовольняти вимоги поставлені інвестиційною програмою.

Невиробничими супутними можуть бути інвестиції інфраструктурного характеру (транспортні та комунальні), у яких виникає потреба для вирішення всезростаючих виробничих завдань підприємства (наприклад, забезпечення підприємства додатковою електроенергією або інших потреб туристичних комплексів).

У результаті взаємозв'язку основних і супутних інвестицій розмір останніх значною мірою впливає на загальний економічний ефект основної інвестиції.

Сумісні інвестиції реалізуються двома або кількома інвесторами в інтересах досягнення своїх цілей. Вони спільно покривають капітальні видатки, а також експлуатаційні витрати на основі угод, що регулюють розподіл прав, обов'язків та визначають умови спільного користування

створеними об'єктами.(напр..спільна котельня ЛДУФК І Академії друкарства).

Основну частину РІ у країнах з розвинутою економікою складають приватні інвестиції(60-70%)Такі інвестиції переважно спрямовані у прибуткові галузі.

Перевагу РІ віддають підприємства - виробники ,що дозволяє їм освоювати нові види продукції,виходити на нові ринки а фінансові інвестиції ,як правило,пов'язані з інвестуванням у короткострокові фінансові активи або з метою встановлення контролю за діяльністю інших підприємств.

В ЕТ життєвий цикл підприємства визначається періодом 20-25 р. після відроджується або припиняє своє існування.

Стадії ЖЦ підприємства« народження»,»дитинство», »рання зрілість»,»кінцева зрілість»,»старіння». Переважно на перших трьох стадіях інвестиції мають форму реальних,а на більш пізніх-фінансових.

Виготовлення продукції(послуг) здійснюється у процесі взаємодії праці людини та наявних засобів виробництва. Виробничі засоби поділяються на основні та оборотні...

Знаряддя праці ,які є найбільш активною частиною основних засобів ,становлять матеріальну онову виробничої потужності підприємства

Найпоширенішими об'єктами інвестування є основні фонди. Покращення використання ОВФ- великий резерв підвищення ефективності реальних інвестицій. У країнах з розвинутою економікою основним джерелом фінансування РІ є амортизаційні відрахування(у США 65-75%).

Амортизація нараховується різними методами (виробничим, кумулятивним, прискореним...)

Важливою передумовою формування власних фінансових ресурсів є прискорена амортизація. Підприємства мають право вибирати метод нарахування амортизації.

Інвестиції в оборотні активи призначені для забезпечення запуску виробництва та його функціонування протягом всього життєвого циклу. Оборотні активи їх вартість ви споживаються в одному виробничому циклі і їх вартість повністю переноситься на вартість виготовленої продукції. Вони обслуговують процес обігу товарів(послуг).Інвестиції вкладені в запаси основних матеріалів,паливо, запасні частини, тару,малоцінні і швидкозношувані предмети ,у незвершене виробництво та витрати

майбутніх періодів формують оборотні виробничі фонди. Вони обслуговують виробничий процес. Для раціонального використання і забезпечення неперервності виробництва нормують запаси оборотних фондів. Запаси нормують підготовчі, поточний (технологічний), транспортний, страховий, сезонний.

Реальні інвестиції знаходяться у тісному взаємозв'язку із операційною діяльністю. Від реалізації підприємством реальних інвестиційних проектів значною мірою залежить потенціал обсягів його операційної діяльності.

Для реалізації РІ характерне є існування високого рівня ризику морального старіння.

За високої інвестиційної активності підприємства з метою підвищення ефективності управління РІ розробляють сукупність спеціальних заходів, що забезпечує підготовку, оцінку та впровадження найбільш ефективних реальних інвестиційних проектів.

3. Наукоємна продукція як об'єкт інноваційних інвестицій

Для забезпечення процесу розширеного відтворення **вирішальну роль заслужують інтелектуальні інвестиції** як джерело майбутнього добробуту та економічного піднесення. Основним об'єктом інвестицій у даному випадку є наукоємна продукція у різних її видах.

До наукоємної продукції прийнято відносити таку продукцію у виробництві якої частка витрат на дослідження та розробки у загальних витратах складає не менше 3,5-4,5%.

Наукоємною продукцією прийнято розглядати продукцію на основі останніх досягнень науки і техніки, яка виробляється наукоємними галузями, вимагає значних витрат на наукові дослідження, значного кадрового потенціалу дослідників і розробників.

Науково - технічна діяльність-інтелектуальна творча діяльність, спрямована на одержання та використання нових знань у всіх галузях техніки і технології. Основними видами є науково-дослідні, дослідно-конструкторські, проєктно-конструкторські, технологічні роботи, виготовлення

дослідних зразків та інші роботи по доведенню знань до практичного впровадження.

Інноваційна діяльність-діяльність спрямована на використання і комерціалізацію результатів Н-Д та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг.

В процесі інноваційної діяльності відбувається створення і освоєння нової продукції(техніки,технології)_ з метою практичного використання і отримання прибутків.

Винаходи створюють новації і можуть бути охарактеризовані як певні думки,імпульси щодо можливого рішення певної проблеми. Сама ж новинка є наукою і може використовуватися у вигляді товару,послуги,методу.

Лише реалізовані у новій продукції чи процесах нові ідеї можна розглядати інновацією.

В інновації приймає участь, а точніше є результатом людського інтелекту ,а отже мова йде про наявність інтелектуальної власності,яка охороняється авторськими правами ,патентами на винахід і авторським свідоцтвом.(Д)

Оцінка ефективності реальних інвестиційних проектів

Для оцінювання ефективності реальних інвестиційних проектів застосовують такі показники як : чистий приведений(дисконтований) дохід,індекс(коефіцієнт) . дохідності, індекс рентабельності ,термін окупності

1 Чистий приведений(дисконтований) дохід розраховують за формулою:

$$\text{ЧПД}=\text{СПД}-\text{СПВ},$$

Де: СПД –сумарні приведені доходи;

СПВ – сумарні приведені витрати.

$$\text{СПД}=\sum_{t=0}^n \frac{\text{ПД}_t}{(1+i)^t},$$

$$СПВ = \sum_{t=0}^n \frac{ПВ_t}{(1+i)^t},$$

де: $ПД_t$ - грошовий потік доходів;

$ПВ_t$ - грошовий потік витрат,

i – дисконтна ставка (прийнята інвестором норма доходу),

n -число інтервалів.

При виборі проекту з від'ємним значенням ЧПД проект відхиляється, із позитивним ЧПД забезпечить приріст капіталу і його доцільно впроваджувати. Порівняння проектів для відбору здійснюється при порівняльних (співставимих) даних.

2. Індекс (коефіцієнт) дохідності

$$ІД = \frac{СПД}{СПВ},$$

ІД-відносний показник.

3. Індекс (коефіцієнт) рентабельності (ІР)

$$ІР = \frac{ЧПП}{СПВ},$$

де: ЧПП-сума чистого приведеного прибутку за період окупності проекту.

4.Період окупності це час ,необхідний для отримання від інвестиційного проекту грошових доходів ,які дорівнюють початковій інвестиційній сумі.

$$\sum_{t=0}^n \frac{ПД_t}{(1+i)^t} = \sum_{t=0}^n \frac{ПВ_t}{(1+i)^t},$$

На етапі ТЕО ,коли ще невідомі розподіл грошей в часі,користуються спрощеною формулою:

$$T_o = \frac{СПВ}{(СПД:n)}$$

де: СПВ:n- середньорічні приведені доходи.

Висновки

Реальне інвестування являє собою процес створення активів з метою їх подальшої експлуатації, що забезпечує прирощення капіталу. Вкладенням капіталу у об'єкти реального інвестування можна досягнути значно більш високої віддачі капіталу, ніж щодо вкладення в цінні папери.

Політика управління РІ – це складова загальної інвестиційної політики підприємства, що забезпечує підготовку, оцінку та реалізацію найбільш ефективних реальних форм інвестування чи інвестиційних проектів.

За високої інвестиційної активності підприємства з метою підвищення ефективності управління РІ розробляють сукупність спеціальних заходів, що забезпечує підготовку, оцінку та впровадження найбільш ефективних реальних інвестиційних проектів.

Література

1. Бланк И.А. Инвестиционный менеджмент: учебное пособие. - К.: Эльга — Н.Ника-Центр, 2001. – 448 с.
2. Гайдис Н.М. Інвестування: Навч. посіб. - Л.: ЛБІ НБУ, 2002. – 271 с.
3. Йохна М.А. Економіка і організація інноваційної діяльності: навч. посіб. / М.А. Йохна, В.В. Стадник. - К.: Академія, 2011. – 400 с.
4. Докієнко Л.М., Клименко В.В., Акімова Л.М. Інвестиційний менеджмент: навч. посіб. / Докієнко Л.М., Клименко В.В., Акімова Л.М. - К.: Академвидав, 2011. - 405 с.
5. Федоренко В.Г. Основи менеджменту : підручник / В.Г. Федоренко. - К.: Алерта, 2007. - 420 с.